

## Нашиятъ хлѣбъ.

Хлѣбътъ, слѣдъ млѣкото, е най-важната ежедневна храна. както за бѣднитѣ, тъй и за богатитѣ. Отъ всички други хранителни сръдства човѣкъ би могълъ да се лиши, само отъ хлѣба не. Ако при упражнението на нѣкое занятие да е желателна и нужна публична контрола, то, безъ съмнѣние, такава се налага за приготвянето на хлѣба. Най-напрѣдъ повечето отъ нашитѣ хлѣбари тѣлесно не се държатъ чисто, а пъкъ помѣщенията, въ които се приготвя хлѣбътъ, сж първобитни и никакъ не отговарятъ на изискуемитѣ се хигиенични условия; тѣ сж просто отвратителни. Въ тѣхъ се срѣщатъ въ изобилие: мишки, пълхове, бубулечки, дървеници, мухи и др. разни насѣкоми, а пъкъ за чистота и дума не може да стане. Изобщо у насъ не се дава значение на чистотата на съѣстнитѣ продукти. Какви още неуредби се констатира въ нашитѣ хлѣбарници. не искамъ отдѣлно да изслѣдвамъ; всѣки, който яде хлѣбъ отъ хурната, би ималъ интересъ да отиде и констатира самъ, въ какво положение се намира хлѣбарницата въ хигиенично отношение и дали самитѣ хлѣбари сж здрави. Обаче, кой е направилъ това до сега? При все това, не мога да прѣмълча, че има хлѣбарници, които сж лишени даже и отъ нужници. Тѣй сжщо,